

AA½ MOC HODNĀ• SYN?

StĀ™eda, 30 Ā•ervenec 2014

Milá Danielo, opravdu uĀ¾ nevím kudy kam, a tak zkusím napsat Vám a poslechnout Vaš rady. Mým problémem je matka mého pĀ™itele. UĀ¾ je to skoro tĀ™i roky, co s ní nebydlí (bydlí u mne), ale musí jí volat skoro ka¾dý jak se máme, co dĀ›láme atd. Teda pardon – „nemusí“ – ona si to vlastnĀ› ani „nepĀ™eje“, pĀ™eci aby neutrácel za telefon – ale kdyĀ¾ jí pár dnĀ™ nezavolá, tak je nafouknutá.

PĀ™itom ona není sama, Ā¾ije s ní pĀ™itelova sestra se svĀ™m partnerem, takĀ¾e opuštnĀ› rozhodnĀ› není. dĀ›chodem, pĀ™ed 20 lety ovdovĀ›la a od té doby s nikým neĀ¾ila. DĀ›tem samozĀ™ejmĀ› tvrdí, Ā¾e se nikdy uĀ¾ nevdala protoĀ¾e se jim chtĀ›la maximálnĀ› vĀ›novat. Od malinka jim lije do hlav, jak jim obĀ›tovala svĀ™ Ā¾ivot a co si po smrti táty musela všechno chudinka vytrpĀ›t, aby jim udržĀ›la Ā¾ivotní standard, který jim poskytnul táta.

Maminka není schopná si vĀ›tšinu vĀ›cí zaĀ™ídit, u všechno musí figurovat pĀ™itel, Ā™eš s ním sv zdravotní i psychické problémy – mám dojem, Ā¾e ho nebere jako syna, ale plete si ho s partnerem. Nevím o tom, Ā¾e by mĀ›la nĀ›jakou pĀ™itelkyni, kámošku. NĀ›jaké má, ale nemyslím, Ā¾e by to bylo nĀ›co fakt kamarádkého. K nedávno trpĀ›la se zlomenou nohou, coĀ¾ chápu, Ā¾e je vĀ›c velice nepĀ™ijemná, jezdil za ní skoro ka¾dý den, nakupovat pomáhat jí. PĀ™itel je chlap v pohodĀ›, ale samozĀ™ejmĀ› jako hodný syn vĀ›dycky mamince vyhoví. Jeho sestra s pĀ™ite chovají tak, Ā¾e kdyĀ¾ mají nĀ›co domluveného, tak si jdou a nesedí u mamky od rána do vešera. TakĀ¾e tím pádem ona v na synovi a on všechno odnese. KdyĀ¾ to shrnu, myslím si, Ā¾e maminka nemá pĀ™íliš; co na práci, a ta nemá nic, Ā™ím by se zabavila. Nemá v podstatĀ› o koho pešovat, nemá nĀ›jaké koníky, zájmy. Bydlíme v Praze a nevzpomínám si, Ā¾e by si sama zaš;la nĀ›kam do galerie, do kina, do divadla, na nĀ›jakou vycházku. Alespoň nic o tom neĀ™íkala. O zábavu se jí prostĀ› musí postarat syn. KdyĀ¾ jsem se jí 2 x snaš;la v dobré víĀ™e naplánovat dovol vĀ›dycky na poslední chvíli všechno odvolala a zaš;la si hrát na nepostradatelnou a Ā¾e nemáĀ¾e na týden odjet z Prahy a kdesi cosí. Chceme s pĀ™itelem zaloš;it rodinu a ona uĀ¾ se tĀ›š;í, Ā¾e bude mít koneš;nĀ› smysl Ā¾ivota pĀ›jdu co nejdĀ™ív do práce a dĀ› nepĀ›jde do š;kolky, ale bude trávit dny s ní. To uĀ¾ jsem teda nevydržĀ›la a pĀ™itelovi Ā™ekla docela jasnĀ›, Ā¾e po mateš;ské pĀ›jdu do práce aĀ¾ já budu chtít a Ā¾e dĀ› potĀ™ebuje být mezi d. babiš;kou! - a od té doby je klid. PĀ™itel to všechno bere jako samozĀ™ejmost, vĀ›dyĀ™ je to pĀ™ece jeho manžel která potĀ™ebuje pomáhat. Já mám taky tatínka, je sám, bydlí 100 km od Prahy, ale nikdy nefĀ›uká, citovĀ› mĀ› nevydírá, volám mu tak nĀ›kdy týdnĀ›, vidím ho vĀ›tšinou za mĀ›síc, dva. ProstĀ› to bere tak, Ā¾e mám uĀ¾ svĀ™ Ā¾ jsem mu za to vdĀ›š;ná. O matce mého pĀ™itele je toho spousta, ale to bych popsala mnoho stránek. Danielo, prosím, poraš;te mi, jak se mám zachovat. Cítím, Ā¾e uĀ¾ toho mám dost a nevím, jestli si mám od plic promluvit s maminkou anebo s pĀ™itelem. Jsem Ā›lovĀ›k, který hodnĀ› vydrš;í, ale jakmile se nĀ›jaký problém nastĀ™ádá, tak bouchnu. A já nech bouchnout, protoĀ¾e pak by mĀ› to mohlo mrzet. BĀRA O D P O V Āš Āš :

Milá Barunko, tos mi tedy dneska pĀ™íš;la do rány... hele, jsou vĀ›ci, ve kterých s tebou zcela souhlasím a jiné, na které máme názor odliš;ný.

Podívej - ty uĀ¾ dnes bráníš; kontaktu svého ješ;tenarozeného dĀ›átka s babiš;kou; coĀ¾ teprve, aĀ¾ pozdĀ›ji najde nĀ›jaká Ā›úza, která by ti chtĀ›la pĀ™ípadného synka odloudit? Jen poš;kej, z takovejch, jako jsi ty, bejvaj ty nejhorš;í tchynĀ› :-)). No nic, to je v legraci. Ale uvĀ›dom si, Ā¾e pro mámu jsou její dĀ›ti dĀ›tmi, i kdyĀ¾ uĀ¾ jim je tĀ™ padesát... A dalš;í: ona i on se nejspíš; chovají stále tak, jak se chovali pĀ™ed tím - tzn. Ā¾e si pomáhají. MĀ›j táta chodil za svou mámou (také pak byla sama) pravidelnĀ› ka¾dý týden v sobotu odpoledne. PĀ™inesl jí velké nákup, vyslechl všechno, co mu chtĀ›la Ā™íct, vypil si u ní kafeš;brundu, co mu uvaš;ila, pak si tam ješ;tenarozenĀ› dvacet a k vešeru pĀ™íš;el domĀ™. Tak to bylo aĀ¾ do její smrti... Babiš;ka - ostatnĀ›, já za ní taky moc ráda chodila a vĀ›tšinu tĀ›ch dávných moudrostí mám od ní - byla spokojená, k stáru, kdy uĀ¾ byla nemocná a dost i bezmocná, jsme tam pohospitalnĀ› chodili Ā›astĀ›ji. Nikdy nás nikoho nenapadlo, abychom ji š;oupli do nĀ›jakého starobince Ā› ústavu. MámĀ› to vĀ›bec nevidilo, kdyĀ¾ jsem byla malá, tak si pamatuju, Ā¾e máš; babiš;ka Ā›asto hlídávala, kdyĀ¾ si naš;oupli nĀ›kam "zaflámovat". Pamatuju, Ā¾e já si zase s ní uĀ¾ivala mnoha "zakázaného ovoce". Víš;oupi, ono je to hodnĀ› závislé na tom, jaké jsou v které rodinĀ› vztahy, a hlavnĀ› na konkrétních jednotlivcích. NĀ›kdo prostĀ› vylétne z hnízda a rodinu Ā›i rodinné vztahy nepotĀ™ebuje, jiný má rád "klan kolem sebe". Já skuteš;nĀ› touš;ila - ja správně jedináš;ek dvou jedináš;kĀ™ - po velké rodinĀ›, po haldĀ› tetiš;ek, strýš;kĀ™, bratrancĀ™ a sestĀ™enic... po velkém št s plno rodinnými š;leny kolem. Taky pohádka, viš;. Mimo jiné - uĀ¾ znám hodnĀ› velkých rodin, kde si jdou fakt neskuteš;nĀ› krku. A - tvĀ› pĀ™ípadná š;agrová má maminku doma stále, takĀ¾e o nĀ›jaké to dalš;í starání nejspíš; nestojí. Ovš;em není jisté, Ā¾e aĀ¾ se vdá, Ā¾e maminku nebude potĀ™ebovat. Nebo prostĀ› na to ne jako ty :-)).

Zeptám se tĀ› na pár otázek:

- KdyĀ¾ tvĀ›j pĀ™itel zavolá mamince - jak dlouho s ní hovoš;í? Je pak naš;itvanej, Ā¾e s ní musel mluvit? Nebo to spíš; vadí jen tobĀ›? - A on ti Ā™íká, o Ā›em se s ní bavil? - Ty vĀ›ci, co jí pomáhá Ā™eš;it - jak dalece to zasahu do vaš;eho soukromí? Jak dalece tĀ› to omezuje?

- KdyĀ¾ jste se seznámili - resp. kdyĀ¾ se odstĀ›hoval k tobĀ› - tak ti to vadilo od samého zač;átku? Ā™ekla jsi mu to? - Ā™ekl

na oplátku on, jestli zase jemu na tobě něco vadí? - Zakázal ti - nebo spíše vymlouvá ti nějaké tvoje kontakty? S tvými přítelkyněmi například?

- Proč jí zakazuješ; dovolenou? Není to tak trochu proto, abys se jí na pár dnů zbavila?

Podívej, tenhle boj, který vedeš, je dost mizerná záležitost. Ty vlastně nutíš svého drahoušku, aby si vybral mezi tebou a mámou. Ať si vybere, jak si vybere, rozhodně ho jakékoliv rozhodnutí bude mrzet... A promluvit si s ní nebo s ním "od plic" - to je vlastně jako kdybys jim nařizovala, kdy a jak se smějí stýkat. Uvádí domuješ si to? Myslím, že tudy cesta nevede. Ty a tvůj táta máte vztah, jaký vám vyhovuje. Ovšem - co kdyby tě najednou potřeboval?

Tak jsem ti tu napsala plno dotazů - a moc se těším na tvou odpověď. Zatím přeju hezké dny i noci, věřím, že všechno s sebou zvládneš.

d@niela